

Fes-te soci de:

www.cristians.cat
cristians@assemblea.cat

La pregària és una de les diverses contribucions que els cristians podem fer pel nostre país. Hi sou convidats!!

Preguem per afrontar amb saviesa, coratge i generositat els reptes de la consulta i, en el seu cas, de la independència

Cambril de la Mare de Déu
Montserrat, 18 d'octubre de 2014

POBLE DE DÉU POBLE EN MARXA

POBLE DE DÉU, POBLE EN MARXA,
JUNTS FEM CAMÍ.
POBLE DE DÉU,
ESGLÉSIA QUE AVANÇA,
EL REGNE JA ÉS AQUÍ (BIS)

Camina al llarg del temps,
travessa mars pregons,
tan lluny sovint els seus pastors,
tan a prop d'ell el Crist lluminós.
És barca, és vela,
és signe i és combat.
Poble mogut per l'Esperit,
és Poble que canta la vida!

En lluita per la pau,
som veu dels sense veu,
que és fosc sovint nostre dolor,
que és dolç el gest de germanor.
Som força, som vida,
som llum, som amor.
Poble mogut per l'Esperit,
som Poble que estima la vida!

CONSCIENTS DE LES NOSTRES FEBLESES

Et demanem perdó Pare per quan hem posat per davant de l'interès comú de la nostra pàtria, la nostra seguretat i els nostres interessos personals.

Et demanem perdó, Pare perquè com a poble masses vegades hem amagat la nostra identitat en funció d'una mal entesa concòrdia.

Et demanem perdó Pare per quan no hem estat prou confiats en que tu ets també Senyor de la història del nostre poble.

Et demanem perdó Pare per quan no hem estat prou amatents amb aquells que no comparteixen amb nosaltres el camí cap a la llibertat de la nostra pàtria.

CARTA ALS FILIPENCS 2, 1-4; 4, 4-9

Així, doncs, per tot el que trobeu en Crist d'encoratjament, de consol en l'amor, de comunió en l'Esperit, d'afecte entranyable i compassiu, us demano que feu complet el meu goig: tingueu els mateixos sentiments i el mateix amor els uns pels altres, unànimes i units de cor. No feu res per rivalitat ni per arrogància; amb tota humilitat, considereu els altres superiors a vosaltres mateixos. Que no miri cadascú per ell, sinó que procuri sobretot pels altres.

Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies. I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi. Poseu en pràctica allò que de mi heu après i rebut, vist i sentit. I el Déu de la pau serà amb vosaltres.

JUNTS ESCRIUREM

**Junts escriurem / amb lletres lluminoses
la història de la nostra llibertat;
i junts veurem / brillar sobre la terra
la um per tots els oprimits.**

1.- Un poble s'ha aixecat / per cridar justícia.
Un poble s'ha dreçat / per viure dempeus.

2.- La solidaritat / ritma la nostra marxa.
La solidaritat / guia els nostres cors.

3.- Al cor de la nostra vida / Jesús ens espera
Per bastir junts amb ell / la terra de Déu.

4.- El món tot ens espera / l'Esperit ens avança
Fem néixer primaveres / fem créixer matins.

SÍMBOLS DEL NOSTRE COMPROMÍS

En aquest moment de l'acte oferirem com a símbol del compromís dels presents, una senyera, un triangle blau, un estel i una fulla de calendari.

La senyera símbol de l'amor i compromís amb la pàtria.
El triangle blau símbol del compromís amb la humanitat.
L'estel blanc símbol de la llibertat.
La fulla de calendari el compromís amb la consulta sobre el nostre futur col·lectiu.

CANT DE LA SENYERA

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que ens farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat!
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

Ubi caritas et amor, Deus ibi est.

LECTURA (Paraules del papa Francesc)

Una imatge de l'Església que em complau és la de poble sant fidel a Déu. És la definició que utilitzo sovint i, d'altra banda, és la de Lumen gentium. La pertinença a un poble té un fort valor teològic; Déu, en la història de la salvació, ha salvat un poble. No existeix identitat plena sense pertinença a un poble. Ningú no se salva sol, com a individu aïllat, sinó que Déu ens atreu tenint en compte la complexa trama de relacions interpersonals que s'estableixen en la comunitat humana. Déu entra en aquesta dinàmica popular.

LECTURA (Antoni M. Oriol: "Catalunya l'ésser d'una nació")

Catalunya és una realitat «natural», com ho som les persones, les famílies, el treball, l'autoritat social, la comunitat dels pobles. La nació entra en l'esfera del dret natural. La nostra nació és aquella societat que ens atorga la nostra identitat social. Per tant, posseeix un caràcter de medi generador que excel·leix per damunt d'altres característiques socials.

El nostre poble té dret a la seva vida nacional, és a dir, al conjunt operatiu i espiritualment unitiu dels valors de civilització que ens són propis i ens caracteritzen com a grup. La vida nacional és honor del nostre poble i, com a tal, l'hem de promoure constantment en un clima de veritable llibertat.

Ara bé, la llibertat és ferida quan les relacions entre els pobles es fonamenten, no sobre el respecte de llur igual dignitat, sinó sobre el dret del més fort, sobre la posició dels blocs dominants i sobre els imperialismes militars o polítics. La llibertat de les nacions és ferida quan les nacions petites són obligades a alinear-se amb les grans amb vista a assegurar llur dret a l'existència autònoma o a la supervivència. La llibertat és ferida quan el diàleg entre parçoners iguals no és ja possible a causa de dominis econòmics o financers exercits per nacions privilegiades i prepotents.

SALM 89,14-19

El teu braç és poderós,
és forta la teva mà,
sublim, la teva dreta.
El dret i la justícia sostenen el teu tron,
la fidelitat i l'amor et precedeixen.

Feliç el poble que t'aclama, Senyor,
caminarà a la llum de la teva mirada,
celebrarà el teu nom tot el dia,
es gloriarà de la teva bondat.

Tu ets l'esplendor de la nostra força:
perquè ens estimes, podem aixecar el front.
És del Senyor l'escut que ens protegeix,
el nostre rei és del Sant d'Israel.

MEMORIAL

Dediquem un moments a recordar aquells qui ens han precedit en la fidelitat i l'amor a la pàtria. Els noms escollits volen representar a tothom qui al llarg dels segles han ajudat a construir, defensar i preservar la nació catalana, la seva llengua, cultura i història.

PREGÀRIES D'AGRAÏMENT

Et donem gràcies Senyor, perquè al llarg dels segles has permès que la nostra nació perdurés malgrat les vicissituds històriques. Que amb el teu ajut, sapiguem avançar pel camí de la plena llibertat personal i col·lectiva

Et donem gràcies pel procés que hem iniciat com a poble. Fes que amb fidelitat a l'evangeli assolim una societat més justa i fraterna viscuda amb solidaritat amb tots els pobles de la terra.

Et donem gràcies pel convenciment i la serenitat amb què el nostre poble viu aquests moments transcendentals. Que la teva pau no ens abandoni.

Et donem gràcies per l'alt sentit de responsabilitat que manifesten tantes persones del nostre poble. Ajuda'na a mantenir-nos en la unitat i fes créixer la generositat en tots nosaltres.

LECTURA. Pregària dels orígens de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat (1899)

Oh Verge Santíssima de Montserrat. Regina dels catalans. A Vós acudim en la tribulació que afegeix la nostra Pàtria perquè'ns alcanceu de Vostre Fill Jesucrist, Senyor i Redemptor nostre, que si és per a major glòria seva fassa a Catalunya independent. Oh gloriós Sant Jordi i Sants i Santes de la nostra terra! Ajudeu-nos en nostra súplica a fi i efecte que, a no tardar gayre, aquesta Pàtria que Déu nos ha donat torni a ser com abans lliure i honrada ab la religiositat, constància i prudència de sos fills. Amén.

LECTURA (Fragment del discurs de Joan Pau II davant l'UNESCO)

En adreçar-me a vosaltres, senyores i senyors, que des de fa més de trenta anys us reuniu aquí en nom de la primacia de les realitats culturals de l'home, de les comunitats humanes, dels pobles i de les nacions, us dic: Amb tots els mitjans a disposició vostra, vetlleu per aquesta sobirania fonamental que posseeix cada nació en virtut de la seva pròpia cultura. Protegiu-la com la nineta dels ulls per a l'esdevenidor de la gran família humana. Protegiu-la! No permeteu que aquesta sobirania fonamental esdevingui una presa de qualsevol interès polític i econòmic. No permeteu que esdevingui víctima dels totalitarismes, imperialismes o hegemònies per a les quals l'home no compta si no com a objecte de dominació i no com a subjecte de la seva pròpia existència humana. Per a aquests també la nació la seva pròpia nació o les altres només compta com a objecte de dominació i d'esquer d'interessos diversos, i no com a subjecte: el subjecte de la sobirania que prové de la cultura autèntica que li pertany en sentit propi. ¿No hi ha, en el mapa d'Europa i del món, nacions que posseeixen una meravellosa sobirania històrica provinent de la seva cultura i que, amb tot, al mateix temps estan privades de la seva total sobirania?